

ปลดบอกละ.....

“ชีวิตที่เพียงแสวงหา...ชีวิตเราอาจจะเป็นพิษ”

เราแสวงหาอะไรมากมายในชีวิต ปลายปีนี้ชวนเปลี่ยนมุมมองมิใช่เพียงแสวงหาแต่เราคือ...
เป้าหมายที่แสวงหา

เราคือ... คนที่ให้ภัยเธอทุกอย่าง เราคือ... คนที่อยู่เคียงข้างเธอเวลาที่คุณเสียใจ
เราคือ... คนที่จดจำความเป็นเธอได้ เราคือ... คนที่ยอมเสียสิ่งที่รักเพื่อเธอ
เราคือ... คนที่เห็นเธอสำคัญกว่าเพื่อน เราคือ... คนที่เธออยู่ด้วยเฉย ๆ แล้วมีความสุข
เราคือ... คนที่เห็นความผิดของเธอเป็นเรื่องน่ารัก เราคือ... คนที่มั่นใจในตัวเธอ
เราคือ... คนที่ไม่อายเมื่อเดินข้างเธอ แม้ว่าหน้าตาไม่ดีก็ตาม
เราคือ... คนที่ทนเธอได้ไม่ว่า คุณจะด่า จะว่า แค้อย่างไร
เราคือ... คนที่รับได้ในสิ่งที่เธอเป็นไม่ว่าจะมีคนมาว่าร้ายคุณอย่างไร

วันนี้เราสมโภช “**พระเยซูเจ้าเป็นกษัตริย์แห่งสากลจักรวาล**” และวันอาทิตย์สุดท้ายของปีพิธีกรรมของพระศาสนจักร ตลอดปีที่ผ่านมาระแสวงหาอะไรในชีวิตของเรา? แต่วันนี้เราจะเห็นภาพของพระวรสารสอนถึง**มาตรฐานในการตัดสินชีวิตนิรันดรหรือความตายตลอดนิรันดร** มาจากการปฏิบัติใน**ชีวิตจริงของเรา**

พระเยซูเจ้าตรัสแก่ผู้ที่ได้รับความรอดนิรันดรว่า “**เราขอยืนยันว่า พวกท่านปฏิบัติต่อพี่น้องแม่ที่ต่ำต้อยของเราครั้งใด ก็เท่ากับปฏิบัติต่อเรา**”

พ่อเชียวชวนเรา ตรวจสอบ ความเชื่อ ความรัก ความหวัง ที่เราเติบโตมาเพียงใด มิใช่ดำเนินชีวิตเพื่อแสวงหาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่จงในเวลาอันเป็นแสงให้ผู้อื่นแสวงหาพระเยซูเจ้าผ่านทางชีวิตของเรา เรายังคงเดินในหนทาง ความจริง และชีวิต หรือ หนทางของตัวตัวของเรา จากคำถามเหล่านี้

เราทำอะไรบ้างเพื่อคนต่ำต้อย ทำอย่างไร?

ชีวิตของเราทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าเพียงใด?(พระประสงค์ของพระองค์หรือน้ำใจของเรา)

เราเคยเห็นพระองค์ทรงหิว กระจาย หรือต้อนรับพระองค์ หรือให้เครื่องนุ่งห่ม หรือเจ็บไข้เพียงใด?

ถามตัวเราเองจริงๆ เกิดว่า ชีวิตของเราเป็นพิษ? หรือเป็นพระพร? สำหรับเพื่อนพี่น้องรอบข้างตัวเรา

“แต่แสวงหาและหิบบยื่นให้หันและกันชีวิตเราจะเป็นพระพร”

ขอพระเจ้าอวยพระพรพี่น้องทุกท่านครับ